Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9153
Copyright: Melk, Benediktinerstift

146.

S idice recte primũ gaudere subinde
P receptũ auriculis hoc instillare meẽtro
V tu fortunã sic nos te celse feremus.

Ad claudiũ neronem.

Septimius claudi numerũ intelligit unus
Quantum me facias; nã cũ rogat ꝗ ꝑce cogit
S icilice ut ẽ se laudare & uadere coner
Dignũ mente domoq; legentis honesta neronis
Munere eũ fungi ꝓ prioris censet amici
Quid possim uider ac nouit me ualdius ipso
Multa quidẽ dici cur excusatus abirem
Si timui mea ne finxisse minora putarer
Dissimulator opis ꝓpriæ ĩn cõmodus uni
Sic ego maioris fugiens obꝓbria culpæ
Frontis adurbanæ descendi ꝑmia qã si
Depositũ laudas obamici uissa pudorem
Scribe tui gregis hõ ꝗ fortẽ credo boniq;

Ad aristiũ fuscũ grãmaticũ.

Urbis amatorẽ fuscũ saluere iubemus
R uris amatores hac in re scilicet una
Mutũ dissimiles; ad cetera pene gemelli
F ĩnis animis; q̃cq̃d ne [illegible]gat [illegible]ati ꝗ alti
A nnuum̃ partẽ uetuli notiq; colũbi;
T umidũ seruas ego laudo ruris amenu
R uos & musco circũlita saxa nemusq;
Q d queris uiuo & regno simul ista reliq